

N:o 48.

Ank. till Riksd. Kansli den 21 April 1885, kl. 12 midd.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion med förslag till Lag »angående skyldighet till skogsvård för enskilde skogsegare i riket».

Uti en inom Andra Kammaren väckt samt till handläggning af Lag-Utskottet öfverlemnad motion, N:o 73, har Herr *Nils Petersson* i Runtorp — under åberopande af sin vid 1883 års riksdag framlagda motion, N:o 55, och den vid Lag-Utskottets öfver densamma afgifna utlåtande N:o 24 fogade reservation af fem ledamöter, hvilken reservation vann Andra Kammarens bifall, samt under förmälan, att han ansåge den förändring böra vidtagas i det nämnda reservation bilagda lagförslag, »att alla de bestämmelser, som syfta på landstingets åtgärder och beslut, böra ur lagförslaget utgå, enär landstingets handhafvande i detta fall skulle, enligt hans förmenande, onödigt fördyra den kontroll, som erfordrades för lagens efterlefnad» — föreslagit, att Riksdagen ville besluta en »lag angående skyldighet till skogsvård för enskilde skogsegare i riket» af den lydelse, motionen utvisar.

Sedan hos Kongl. Maj:t blifvit under den 12 Oktober 1883 i underdånighet anmälda:

dels ett af Kongl. Skogsstyrelsen, på nådig befallning, den 11 Januari 1875 afgifvet förslag till sammanjemkning af de skiljaktiga meningar, som vid 1874 års riksdag yppats rörande då framlagdt förslag till förordning om enskilde skogsegares skyldighet att efter afverkning sörja för skogsåterväxt;

dels Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Gotlands län underdåniga memorial den 8 December 1873 med framställning om vidtagande af

vissa, af landstinget i länet begärda ändringar i förordningen den 10 September 1869 angående åtgärder till förekommande af skogsförödelse på Gotland, jemte Skogsstyrelsens i anledning deraf afgifna underdåniga utlåtande;

dels ett af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Kronobergs län den 11 November 1875 afgifvet underdånigt memorial, hvarmed öfverlemnats ett af länets landsting uppgjortt förslag till förordning angående vården af enskildas skogar inom länet, i anledning hvaraf Skogsstyrelsen på nådig befallning afgifvit yttrande;

dels ett enligt särskildt uppdrag uppgjortt och den 21 September 1874 aflemnadt förslag till författning rörande dispositionsrätten öfver enskildas skogar inom vissa orter; öfver hvilket förslag, för så vidt detsamma hade afseende å Kopparbergs län, Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i nämnda län, efter landstingets hörande, den 20 Maj 1876 afgifvit infordradt underdånigt utlåtande;

dels ock Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i Vermlands län underdåniga memorial den 27 Juli 1875 med framställning om utfärdande af särskild lag rörande hushållningen med de enskilda skogarne inom länet, samt landstingets i länet genom Kongl. Maj:ts Befallningshafvande infordrade underdåniga yttrande öfver ej mindre berörda framställning än äfven i fråga derom, huruvida ofvanberörda, den 21 September 1874 aflemnade författningsförslag ansåges för länet ändamålsenligt eller icke, i anledning hvaraf Kongl. Maj:ts Befallningshafvande inkommit med förnyadt underdånigt utlåtande, och Skogsstyrelsen, på nådig befallning, afgifvit yttrande;

så har, enligt hvad chefens för Finansdepartementet förstnämnda dag den 12 Oktober 1883 till Domänstyrelsen aflåtna embetskrifvelse utvisar, Kongl. Maj:t ansett de framställningar och förslag om lagbestämmelser för åstadkommande af en förbättrad vård af enskildas skogar, hvilka, enligt hvad de anmälda handlingarna utmärkte, framträdtt från vissa delar af landet, och den stora uppmärksamhet denna fråga ådragit sig vid behandlingen inom Riksdagen, på grund af enskilda motionärers förslag, innefatta giltig anledning för Kongl. Maj:t att ånyo taga denna viktiga fråga under behandling, samt förty förordnat, att, såsom en förberedande åtgärd dertill, samtliga de anmälda handlingarna skulle öfverlemnas till Domänstyrelsen med befallning till nämnda styrelse att snarast möjligt till Kongl. Maj:t inkomma med utlåtande, huruvida och på hvilket sätt lagstiftningen kunde anses böra ingripa i syfte att främja vården af enskildas skogar.

Med anledning af denna Kongl. remiss har Domänstyrelsen från rikets samtliga skogsinspektörer och jägmästare infordrat svar, från hvarje tjänsteman för hans tjänstgöringsområde, å de frågor, som finnas upptagna i följande

»Promemoria.

a) Hafva de enskildas skogar under senare åren varit underkastade afverkning i större utsträckning än som kunnat anses motsvara deras tillväxt, och har i så fall öfverafverkningen betingats af skogarnes ålder och beskaffenhet eller framkallats af andra orsaker och i senare händelsen hvilka?

Har ungskog afverkats till afsalu och i hvilken utsträckning?

Har öfverafverkning, om sådan egt rum, upphört eller i någon mån förminskats och af hvilka anledningar?

b) Erfordras skogsodling för återväxtens främjande, eller visar sig sjelfsådd i allmänhet tillfyllestgörande?

Verkställes skogsodling, der återväxten blifvit omöjliggjord eller äfventyrad, och har en förbättrad skogsvård i öfrigt vunnit insteg? Från hvilken tid och till hvilken utsträckning?

c) Ansen I lagstiftningen böra ingripa i syfte att främja vården af enskildas skogar, och på hvilket sätt?

d) Hvilka åtgärder eller lagbestämmelser erfordras till förekommande och hämmande af skogseld?

e) Hvilka åtgärder eller lagbestämmelser erfordras till förekommande af skadegörelse genom svedjning och ljungbränning?

f) På hvad sätt kan skogssköfling vid laga skifte förekommas?

g) Komme den enskilda skogsvården och särskildt skogsodlingen i väsentlig mån att befordras genom anställande på statens bekostnad af skogsplantörer?

Hvilka åtgärder äro i detta hänseende af landsting och hushållningssällskap redan vidtagna?

h) Huruvida och på hvad sätt kunna gemensamhetsskogar, vare sig för hel kommun eller delar deraf, bildas? Skulle skogsvården derigenom i väsentlig mån främjas?

i) På hvad sätt skall skydd mot skada genom betning vinnas för skogsodling å mark, tillhörande gemensamt mulbetesområde?»

Sedan från samtliga vederbörande svar numera ingått, är frågan under beredning till föredragning i Domänstyrelsen.

Det synes Utskottet, som Riksdagen, vid nu upplysta förhållande, skulle böra, innan Riksdagen å nyo tager förevarande viktiga fråga under ompröfning i hufvudsak, afvakta den omfattande utredning i ärendet, som är att från Domänstyrelsens sida förvänta; och får Utskottet med anledning häraf hemställa,

att motionen icke för närvarande må föranleda någon Riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 April 1885.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.

Reservationer:

af Herrar *Thomasson, Sandberg, Ekenman, F. Andersson* i Helgesta, *Smedberg, H. Andersson* i Nöbbelöf och *Lewin*.
